

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 2.7.2008
KOM(2008) 422 v konečném znění

SMĚRNICE RADY,

**kterou se provádí Dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem
provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou
federací pracovníků v dopravě (ETF) a kterou se mění směrnice 1999/63/ES**

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Cílem tohoto návrhu je provedení Dohody k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřené dne 19. května 2008 mezi organizacemi zastupujícími sociální partnery v odvětví námořní dopravy (Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství, dále jen „ECSA“, a Evropskou federací pracovníků v dopravě, dále jen „ETF“).

Komise se domnívá, že budou-li ustanovení Úmluvy o práci na moři z roku 2006 začleněna do práva Společenství, zvýší se přitažlivost práce v námořním odvětví pro evropské námořníky, což pomůže vytvářet více pracovních příležitostí a zlepšovat jejich kvalitu a celosvětově zajistit ještě rovnější podmínky v zájmu všech zúčastněných stran.

- **Obecné souvislosti**

Odvětví námořní dopravy je výrobním odvětvím působícím na celém světě. Je tedy důležité vymezit a vymáhat celosvětově platné minimální normy týkající se zaměstnávání námořníků zaměstnaných nebo pracujících na palubě námořního plavidla a podmínek jejich ochrany zdraví a bezpečnosti.

Dne 23. února 2006 přijala Mezinárodní organizace práce Úmluvu o práci na moři, která má za cíl vytvořit jediný soudržný nástroj zahrnující všechny současné normy, které platí pro práci na moři na mezinárodní úrovni. Tato úmluva tedy slučuje úmluvy a doporučení týkající se práce na moři přijaté MOP od roku 1919 do jediného konsolidovaného textu, který bude sloužit jako základ pro první univerzální kodex o práci na moři.

Komise byla do prací na Úmluvě o práci na moři od samého začátku aktivně zapojena.

Dne 7. července 2007 přijala Rada rozhodnutí, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Evropského společenství ratifikovaly úmluvu Mezinárodní organizace práce o práci na moři z roku 2006¹.

V záležitostech sociální politiky mají podle Smlouvy sociální partneři na úrovni Společenství jedinečnou a hlavní roli. Článek 138 stanoví, že před předložením návrhu z oblasti sociální politiky musí být se sociálními partnery konzultována otázka možného zaměření akce, následně také obsah zamýšleného návrhu. V tomto kontextu Komise konzultovala sociální partnery ohledně vhodnosti rozvinutí stávajícího *acquis* Společenství jeho úpravou, konsolidováním nebo doplněním s ohledem na Úmluvu o práci na moři z roku 2006².

Sociální partneři se rozhodli zahájit postup ve smyslu čl. 139 odst. 1 Smlouvy a dne

¹ Úř. věst. L 161, 22.6.2007.

² KOM(2006) 287 v konečném znění.

19. května 2008 (v souvislosti s prvním Evropským námořním dnem) podepsali společnou dohodu týkající se Úmluvy o práci na moři z roku 2006.

Sociální partneři požádali v souladu s článkem 139 Smlouvy Komisi, aby předložila návrh směrnice Rady, kterou bude jejich dohoda a její příloha A v rámci práva EU provedena. Tento návrh odpovídá uvedené žádosti sociálních partnerů.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Návrh výslovně mění směrnicí Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků uzavřené mezi Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federací odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST)³. Kromě toho se jím doplňuje doplňkové nařízení týkající se námořního odvětví v oblasti, na kterou se vztahuje směrnice Rady 94/33/ES ze dne 22. června 1994 o ochraně mladistvých pracovníků.

Velká většina ustanovení Společenství v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci přijatých podle článku 137 Smlouvy o ES platí v plném rozsahu pro oblast, na kterou se vztahuje návrh, a zejména ustanovení směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci a jejích samostatných směrnic ve smyslu čl. 16 odst. 1 uvedené směrnice. To samé platí o ustanoveních směrnice Rady 92/29/EHS ze dne 31. března 1992 o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel a směrnice Rady 83/477/EHS ze dne 19. září 1983 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci pozměněné směrnicemi 91/382/EHS a 2003/18/ES.

Především na ustanovení o lékařské péči pro námořníky a o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a předcházení nehodám, které jsou v návrhu obsaženy, se vztahují směrnice 92/29/EHS a 89/391/EHS v tomto pořadí.

³ Úř. věst. L 167, 2.7.1999.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Tento návrh spadá do rámce obnovené Lisabonské strategie, jejímž cílem je posílit růst a zaměstnanost, a to zejména vytvořením většího počtu pracovních příležitostí a zlepšením jejich kvality, a učinit tak Evropu dynamičtější a konkurenceschopnější.

V oblasti působnosti integrované námořní politiky pro EU⁴ Komise také plně podpořila „sociální dialog o integraci Úmluvy MOP o námořních pracovních normách do práva Společenství“.

Ve svém sdělení KOM(2007) 591 v konečném znění Komise rovněž zdůraznila, že bude „i nadále pracovat na posílení mezinárodního systému právních předpisů, zejména podporováním ratifikace a prosazování mezinárodních norem a prostřednictvím mezinárodních dohod s třetími zeměmi, které by obsahovaly ustanovení týkající se sociálních věcí a rovného zacházení“⁵.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Ustanovení čl. 139 odst. 1 Smlouvy umožňuje sociálním partnerům na úrovni Společenství, pokud si to přejí, účastnit se dialogu, jenž může vést ke smluvním vztahům včetně uzavírání dohod. V takovém případě Smlouva neukládá požadavek předchozí konzultace.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Nevztahuje se na tento návrh.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Tímto návrhem má být provedena dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006

⁴ Sdělení komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Integrovaná námořní politika pro Evropskou unii (KOM/2007/575 v konečném znění).

⁵ Sdělení komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Opětovné posouzení rámce právních předpisů v sociální oblasti pro zvýšení počtu a kvality pracovních míst v odvětví námořní dopravy v EU (první fáze konzultace sociálních partnerů na úrovni Společenství podle čl. 138 odst. 2 Smlouvy).

uzavřená dne 19. května 2008 mezi ECSA a ETF, organizacemi zastupujícími sociální partnery v odvětví námořní dopravy.

Návrhem se také mění směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999, přičemž oblast působnosti těchto změn je striktně omezena na záležitosti, jež upravuje Úmluva o práci na moři z roku 2006.

• Právní základ

Ustanovení čl. 139 odst. 2 Smlouvy stanoví, že „dohody uzavřené na úrovni Společenství se provádějí [...] v záležitostech týkajících se článku 137 rozhodnutím Rady na návrh Komise na základě společné žádosti smluvních stran“. Dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená organizacemi ECSA a ETF se týká pracovních podmínek a obsahuje ustanovení o ochraně zdraví a bezpečnosti pracovníků, což jsou oblasti upravené čl. 137 odst. 1 Smlouvy. V těchto oblastech může Rada rozhodovat kvalifikovanou většinou. Ustanovení čl. 139 odst. 2 je proto vhodným právním základem pro návrh Komise.

Komise ve svém sdělení o „přizpůsobení a podpoře sociálního dialogu na úrovni Společenství“⁶ zdůraznila, že před tím, než Radě předloží jakýkoli legislativní návrh, provede Komise posouzení, v jehož rámci zvaží reprezentativnost smluvních stran, jejich mandát a zákonnost každého ustanovení kolektivní smlouvy ve vztahu k právu Společenství a ustanovení týkajících se malých a středních podniků.

Toto posouzení je uvedeno zde:

1. Reprezentativnost smluvních stran a jejich mandát

Legitimita sociálních partnerů k tomu, aby mohli být konzultováni a měli mandát k vyjednávání dohod, u nichž je pravděpodobné, že budou provedeny rozhodnutím nebo směrnicí Rady, je založena na jejich reprezentativnosti. Podle studie Komise z roku 2006 o reprezentativnosti sociálních partnerů v oblasti námořní a pobřežní dopravy splňují organizace ETF a ECSA kritéria stanovená ve sdělení KOM(1998) 322 ze dne 20. května 1998 v konečném znění, a jsou proto uznávány jako evropští sociální partneři v tomto odvětví.

a) ETF

Studie uvádí, že v každé dotčené zemi má organizace alespoň jednoho přidruženého člena. V mnoha zemích má členů více. Celkem registruje ETF v posuzovaných zemích 54 přímých členů. 70,7 % zkoumaných odborových svazů jsou přímo či nepřímo (prostřednictvím zastoupení na vyšší úrovni) přidruženými členy ETF.

Pokud lze z údajů o členství jednotlivých národních odborů v daném odvětví odvodit dostatečné informace o jejich relativní síle, dá se učinit závěr, že ETF zahrnuje v daném odvětví nejdůležitější zástupce zaměstnanců. Výjimkami jsou Kypr a Švédsko, jejichž velké odborové organizace nejsou členy ETF. V těchto dvou případech jsou

⁶ Sdělení Komise o přizpůsobení a podpoře sociálního dialogu na úrovni Společenství (KOM(1998) 322 v konečném znění, 20.5.1998). Viz také sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o provádění Protokolu o sociální politice (KOM(93) 600 v konečném znění, 14.12.1993).

však zastoupeny jiné důležité odbory. Až na dva členy ETF v daném odvětví (litevskou organizaci LJS a portugalskou organizaci OFICIAISMAR-FSM) se všichni členové, pro které jsou k dispozici příslušné informace, účastní kolektivního vyjednávání.

Evropské organizace jiné než ETF zastupují pouze malý počet zemí a odborových svazů v daném odvětví.

K nim patří: UNI Europa s šesti členy ve třech zemích; Nordická federace pracovníků v dopravě (Nordic Transport Workers' Federation, NTF) s pěti členy ve třech zemích; Evropská federace odborových svazů veřejných služeb (European Federation of Public Service Unions, EPSU) se čtyřmi členy ve třech zemích; Evropská federace odborových svazů potravinářství, zemědělství a turismu (EFFAT) a Evropská federace horníků, chemiků a energetiků (EMCEF), každá se třemi členy ve třech zemích; Evropská federace kovodělníků (EMF) se třemi členy ve dvou zemích; Nordický svaz lodních důstojníků (Nordic Shipp Officers' Congress (NFBK) se dvěma členy ve dvou zemích; Evropská federace pracovníků stavebního a dřevozpracujícího odvětví (European Federation of Building and Woodworkers, EFBWW) a Evropská federace důchodců a starších lidí (FERPA), každá se dvěma členy v jedné zemi; a Evropský odborový svaz pro textilní, oděvní a kožedělný průmysl (ETUF-TCL), EUROWEA, NordIng, EMPA a Fédération des Cadres de l'Energie et de la Recherche, každá s jedním členem.

V tomto posouzení se zdůrazňuje status ETF coby zástupce zaměstnanců v daném odvětví, tím více, že mnohé z výše uvedených členů v ostatních evropských organizacích odrážejí namísto skutečného vztahu k odvětví námořní a pobřežní dopravy spíše překrývající se oblasti přidružených členů.

b) ECSA

Z 24 posuzovaných zemí jich ECSA zastřešuje 21 prostřednictvím přidružených členů v těchto zemích. Zastoupeny nejsou Česká republika, Lotyšsko a Rumunsko. Skutečnost, že ECSA nemá ve třech členských státech žádné členy, může vyvolávat pochybnosti o tom, zda je splněno kritérium Komise týkající se reprezentativnosti, pokud jde o dostatečný počet členských států. Přidružená i nepřidružená sdružení existují na Kypru, v Dánsku, Finsku, Řecku, Irsku, Itálii a ve Švédsku.

Jelikož srovnatelné údaje o členství nejsou k dispozici, je těžké posoudit, jak velký je relativní význam přidružených a nepřidružených sdružení v těchto zemích. Pokud by jako ukazatel významnosti sdružení byla posuzována jejich úloha při kolektivním vyjednávání, je zřejmé, že nejdůležitější sdružení Kypru, Dánska, Finska a Itálie jsou přidružená. V Řecku, Irsku a Švédsku jsou některá důležitá sdružení zaměstnavatelů (jako jsou EEA a Svaz vnitrostátních převozních lodí, IBEC a SARF), která se účastní vyjednávání, vně ECSA.

Existuje několik dalších zemí (Estonsko, Irsko, Litva, Malta, Polsko, Portugalsko, Švédsko, Slovinsko a Spojené království), jejichž členové přidružení k ECSA se vyjednávání neúčastní. S výjimkou Irska a Švédska v těchto zemích neexistují žádná jiná sdružení, která jsou do vyjednávání zapojena. V této skupině zemí (s výjimkou Švédska) totiž vyjednávání více zaměstnavatelů v daném odvětví neprobíhá a místo toho se kolektivního vyjednávání účastní samotné společnosti. V Irsku (jménem jednotlivých společností) a Švédsku (formou vyjednávání více zaměstnavatelů) vede

kolektivní vyjednávání sdružení zaměstnavatelů, které není přidruženým členem.

V porovnání s ETF zastřešuje ECSA větší počet členských sdružení, která do vyjednávání nejsou zapojena. Hlavním zájmem těchto sdružení tedy nejsou vztahy mezi zaměstnavateli a zaměstnanci. Někteří členové ECSA mohou hrát ve vztazích mezi zaměstnavateli a zaměstnanci úlohu pouze prostřednictvím konzultačních postupů a účasti v tripartitních orgánech. Ve skutečnosti se možná spíše než za sociální partnery považují za obchodní sdružení. Naproti tomu se členové ECSA na kolektivním vyjednávání podílejí v deseti zemích (v Rakousku, Belgii, na Kypru, v Německu, Dánsku, Španělsku, Finsku, Francii, Itálii a Nizozemsku).

Z přezkumu týkajícího se členství sdružení zaměstnavatelů vyplývá, že neexistují žádná organizační propojení mezi sdruženími zaměstnavatelů v daném odvětví a evropskými federacemi, jinými než je ECSA. Zaznamenána jsou pouze členství ve federacích na mezinárodní úrovni, jako v Mezinárodní námořní komoře (ICS), Mezinárodní lodní federaci (ISF), Baltické a mezinárodní námořní radě (BIMCO), INTERTANKO a INTERCARGO.

Výše uvedené skutečnosti podtrhují význam ECSA coby reprezentativního evropského sociálního partnera pro zaměstnavatele v daném odvětví.

c) Mandát k jednání

ETF i ECSA mají mandát k jednání v záležitostech evropského sociálního dialogu. Příslušný mandát ETF však není trvalé povahy. Místo toho je této organizaci udělován dočasný mandát k tomu, aby jménem svých členů jednala v jednotlivých případech.

2. Zákonnost ustanovení dohody

Komise prozkoumala všechna ustanovení dohody a nezjistila, že by některé z nich bylo v rozporu s právem Společenství. Povinnosti uložené členským státům nevyplývají přímo z dohody mezi sociálními partnery, nýbrž z opatření, kterými se dohoda provádí podle směrnice.

Obsah dohody je v souladu s rozsahem působnosti článku 137 Smlouvy.

Vyžadují-li části dohody změny současně platných právních předpisů EU, jsou tyto změny do návrhu zahrnuty.

V rozsahu, ve které se části dohody týkají záležitostí, na něž se již vztahují stávající ustanovení právních předpisů Společenství, se v závěrečných ustanoveních dohody stanoví, že dohoda nemá vliv na žádné právo, zvyky nebo dohody, které poskytují příznivější podmínky pro dotčené námořníky. Nezbytná ochranná ustanovení týkající se *acquis*, zejména doložka o příznivějším zacházení, jsou v návrhu obsažena.

Komise se proto domnívá, že jsou splněny všechny podmínky pro předložení návrhu k provedení této dohody rozhodnutím Rady.

3. Ustanovení týkající se malých a středních podniků

V souladu s čl. 137 odst. 2 Smlouvy se právní předpisy týkající se sociálních záležitostí musí zdržet ukládání správních, finančních a právních omezení bránících zakládání a

rozvoji malých a středních podniků. V této souvislosti dohoda nerozlišuje mezi zaměstnanci malých a středních podniků a jinými zaměstnanci a nezavádí žádná dodatečná správní, finanční či právní omezení, která by byla přísnější než současné právo Společenství. Komise proto dospěla k závěru, že dohoda je v souladu s ustanoveními o malých a středních podnicích.

Ustanovení čl. 139 odst. 2 nestanoví, že žádosti, které Komisi předloží sociální partneři, mají být konzultovány s Evropským parlamentem. Komise však Parlamentu tento návrh poskytla; bude-li Parlament chtít, může Komisi a Radě sdělit své stanovisko k návrhu. To samé platí pro Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů.

320

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Členské státy nemohou uspokojivě dosáhnout cílů návrhu z těchto důvodů:

Potřeba opatření na úrovni Společenství není odůvodněna pouze skutečností, že sociální partneři jsou v souladu s čl. 139 odst. 1 přesvědčeni o potřebě opatření na úrovni Společenství v této záležitosti, úspěšně uzavřeli dohodu na úrovni Společenství a žádají, aby tato dohoda byla podle čl. 139 odst. 2 Smlouvy provedena rozhodnutím Rady na návrh Komise, nýbrž také potřebou stanovit pro námořní odvětví soubor norem vhodných pro celosvětové prostředí, v němž toto odvětví působí.

Návrh směrnice také doplňuje právní předpisy členských států tím, že stanoví minimální normy, které mají zlepšit pracovní podmínky námořníků. Tento rámec přispěje ke srozumitelnosti a transparentnosti pro podniky v daném odvětví, podpoří spravedlivou hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a napomůže odstranit takové jevy, jako je sociální dumping.

Opatření Společenství přispěje k lepšímu dosažení cílů návrhu z těchto důvodů:

Návrh zavádí výslovné změny stávajících právních předpisů EU za účelem jejich aktualizace podle Úmluvy o práci na moři z roku 2006. Tohoto cíle nelze prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů dosáhnout.

Návrh umožní, aby normy Úmluvy o práci na moři z roku 2006, na něž se vztahuje, vstoupily v platnost ve všech členských státech souběžně a byly v nich jednotně provedeny do vnitrostátního práva.

Návrh navíc stanoví některá zvláštní opatření k provedení dohody v rámci práva EU.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

331

Směrnice Rady splňuje požadavek proporcionality, jelikož se omezuje na stanovení cílů, kterých má být dosaženo.

V důsledku toho návrh ponechává prostor pro flexibilitu, pokud jde o výběr

konkrétních prováděcích opatření. Kromě toho se omezuje pouze na provedení aktualizovaných norem obsažených v Úmluvě o práci na moři z roku 2006 do práva EU.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z těchto důvodů:

Návrh mění současně platné právní předpisy EU, což vyžaduje legislativní akt.

Pojem „rozhodnutí“ je kromě toho v čl. 139 odst. 2 Smlouvy použit ve svém všeobecném významu, aby bylo možné vybrat legislativní nástroj v souladu s článkem 249 Smlouvy. Úkolem Komise je navrhnout Radě, který ze tří závazných nástrojů uvedených ve zmíněném článku (nařízení, směrnice nebo rozhodnutí) považuje za nejvhodnější. V tuto chvíli je jasné, že vzhledem k typu a obsahu dohody sociálních partnerů bude nejvhodnější, pokud ji členské státy a/nebo sociální partneři uplatní nepřímo, a to prostřednictvím ustanovení, která provedou do svého vnitrostátního práva. Nejvhodnějším nástrojem je proto směrnice Rady. V souladu se svými závazky se Komise rovněž domnívá, že dohoda by neměla být součástí samotného návrhu směrnice, ale měla by k němu být připojena jako příloha.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Srovnávací tabulka**

Členské státy jsou povinny Komisi zaslat znění vnitrostátních předpisů provádějících směrnici a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

- **Evropský hospodářský prostor**

Navrhovaný akt se týká EHP, a proto by jeho oblast působnosti měla být rozšířena i na Evropský hospodářský prostor.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Návrh je strukturován takto:

Článek 1

Tento článek se omezuje na to, učinit dohodu mezi sociálními partnery závaznou, jelikož to je cílem rozhodnutí Rady přijatého podle čl. 139 odst. 2 Smlouvy.

Článek 2

Tento článek mění směrnici Rady 1999/63/ES podle dohody sociálních partnerů.

Článek 3

Článek 3 uvádí, že směrnice stanoví pouze minimální požadavky, a ponechává členským státům volnost přijmout opatření, která budou pro pracovníky v dotčené oblasti příznivější. Jeho cílem je výslovně zaručit již dosaženou úroveň ochrany pracovníků a zajistit, aby se pro ochranu při práci vždy použily příznivější normy. V této souvislosti má čl. 3 odst. 4 návrhu za cíl zaručit, aby obecná zásada odpovědnosti zaměstnavatele podle článku 5 rámcové směrnice 89/391/EHS nebyla dotčena odstavcem 5 normy A4.2 dohody, který za jistých okolností umožňuje omezení odpovědnosti provozovatelů námořních plavidel.

Články 4 až 7

Články 4 až 7 obsahují obvyklá ustanovení týkající se provedení do vnitrostátního práva členských států, včetně povinnosti stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce. Článek 6 uvádí datum vstupu směrnice v platnost. Dohoda sociálních partnerů by v platnost neměla vstoupit dříve, než v platnost vstoupí Úmluva o práci na moři z roku 2006. V souladu s přáním sociálních partnerů by datum vstupu směrnice v platnost, které se v návrhu uvádí, mělo být souběžné se vstupem Úmluvy o práci na moři z roku 2006 v platnost. Vzhledem k tomu, že toto datum dosud nebylo stanoveno, je v návrhu pro tento účel ponecháno prázdné místo se stručným vysvětlením.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se provádí Dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená Svazem provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a kterou se mění směrnice 1999/63/ES

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 139 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sociální partneři mohou v souladu s čl. 139 odst. 2 Smlouvy společně žádat, aby byly dohody uzavřené na úrovni Společenství prováděny rozhodnutím Rady na návrh Komise.
- (2) Dne 23. února 2006 přijala Mezinárodní organizace práce Úmluvu o práci na moři, která má za cíl vytvořit jediný soudržný nástroj zahrnující pokud možno všechny aktuální normy obsažené ve stávajících mezinárodních úmluvách a doporučeních týkajících se práce na moři a rovněž základní zásady obsažené v dalších mezinárodních úmluvách o práci.
- (3) V souladu s čl. 138 odst. 2 Komise konzultovala sociální partnery ohledně vhodnosti rozvinutí stávajícího *acquis* Společenství jeho úpravou, konsolidováním nebo doplněním s ohledem na Úmluvu o práci na moři z roku 2006⁷.
- (4) Svaz provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federace odborů pracovníků v dopravě (ETF) Komisi dne 29. září 2006 informovaly o svém úmyslu zahájit postup podle čl. 138 odst. 4 Smlouvy.
- (5) Aby pomohly zajistit na celém světě rovné podmínky v celém námořním odvětví, uvedené organizace dne 19. května 2008 uzavřely dohodu k Úmluvě o práci na moři. Uvedená dohoda a její příloha obsahují společnou žádost, aby je Komise provedla rozhodnutím Rady na návrh Komise v souladu s čl. 139 odst. 2 Smlouvy.

⁷ KOM(2006) 287 v konečném znění.

- (6) Dohoda se vztahuje na námořníky na palubě plavidel registrovaných v některém členském státě a/nebo plujících pod jeho vlajkou.
- (7) Dohoda pozměňuje Evropskou dohodu o úpravě pracovní doby námořníků, kterou v Bruselu dne 30. září 1998 uzavřel Svaz provozovatelů námořních plavidel Evropského společenství (ECSA) a Federace odborů pracovníků v dopravě v Evropské unii (FST).
- (8) Směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999⁸, jejíž příloha obsahuje Evropskou dohodu o úpravě pracovní doby námořníků, by proto měla být odpovídajícím způsobem pozměněna.
- (9) Vhodným nástrojem pro provedení dohody je pro účely článku 249 Smlouvy směrnice.
- (10) Dohoda vstoupí v platnost současně s Úmluvou o práci na moři z roku 2006 a sociální partneři chtějí, aby vnitrostátní opatření provádějící tuto směrnici vstoupila v platnost nejdříve dnem, kdy v platnost vstoupí Úmluva o práci na moři z roku 2006.
- (11) Pokud jde o pojmy použité v dohodě, které v ní nejsou zvláště vymezeny, ponechává tato směrnice členským státům volnost vymezit je v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi, obdobně jako u jiných směrnic z oblasti sociální politiky používajících obdobné pojmy, za předpokladu, že tyto definice odpovídají obsahu dohody.
- (12) Jelikož cílů zamýšlené akce nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto, z důvodu rozsahu či účinků akce, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (13) Návrh směrnice vypracovala Komise v souladu se svým sdělením ze dne 20. května 1998 o přizpůsobení a podpoře sociálního dialogu na úrovni Společenství, s přihlédnutím k reprezentativnosti smluvních stran a zákonnosti každého ustanovení dohody.
- (14) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů budou členské státy vybídnuty k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.
- (15) Členské státy mohou pověřit sociální partnery na základě jejich společné žádosti prováděním této směrnice, pokud přijmou všechna nezbytná opatření, aby zajistily, že mohou kdykoli zaručit výsledky stanovené touto směrnicí.
- (16) Ustanoveními této směrnice nejsou dotčena žádná stávající ustanovení Společenství, která jsou specifitější a/nebo zajišťují vyšší úroveň ochrany námořníků, a zejména ustanovení obsažená v právních předpisech Společenství.

⁸ Úř. věst. L 167, 2.7.1999.

- (17) Zaručeno by mělo být dodržování obecné zásady odpovědnosti zaměstnavatele podle článku 5 rámcové směrnice 89/391/EHS⁹, a zejména čl. 5 odst. 1 a 3 uvedené směrnice.
- (18) Tato směrnice nesmí sloužit k tomu, aby bylo odůvodněno snížení obecné úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se vztahuje dohoda obsažená v její příloze.
- (19) Tato směrnice a dohoda zavádějí minimální normy. Členské státy a/nebo sociální partneři by měli být schopni zachovat nebo zavést příznivější ustanovení.
- (20) V souladu se svým sdělením za dne 14. prosince 1993 o provádění Dohody o sociální politice uvědomila Komise Evropský parlament a Hospodářský a sociální výbor a zaslala jim znění svého návrhu směrnice obsahující dohodu.
- (21) Tento nástroj je v souladu se základními právy a zásadami stanovenými v Listině základních práv Evropské unie, a zejména v článku 31 této listiny, který stanoví, že každý pracovník má právo na pracovní podmínky respektující jeho zdraví, bezpečnost a důstojnost a na stanovení maximální přípustné pracovní doby, na denní a týdenní odpočinek a na každoroční placenou dovolenou.
- (22) Provedení dohody přispívá k dosažení cílů uvedených v článku 136 Smlouvy,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Touto směrnicí se provádí Dohoda k Úmluvě o práci na moři uzavřená dne 19. května 2008 mezi organizacemi zastupujícími sociální partnery v odvětví námořní dopravy (ECSA a ETF), uvedená v příloze.

Článek 2

Příloha směrnice Rady 1999/63/ES se mění takto:

1. V ustanovení 1 se vkládá nový bod 3, který zní:

„3. V případě pochyb o tom, zda má být určitá kategorie osob považována za námořníky pro účely této dohody, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků. V této souvislosti je nutné řádně zohlednit usnesení 94. (námořního) zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce týkající se informací o profesních skupinách.“

2. V ustanovení 2 se písm. c) a d) nahrazují tímto:

„c) „námořníkem“ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě plavidla, pro které platí tato dohoda;“

⁹ Úř. věst. L 183, 29.6.1989.

„d) „provozovatelem námořního plavidla“ vlastník plavidla nebo jiná organizace či osoba, například správce, zástupce nebo nájemce plavidla bez posádky, která převzala odpovědnost za provoz plavidla od vlastníka a která při převzetí uvedené odpovědnosti souhlasila s převzetím povinností vyplývajících pro provozovatele námořních plavidel v souladu s touto dohodou, bez ohledu na to, zda jakákoli jiná organizace nebo jiné osoby plní některé povinnosti jménem provozovatele námořního plavidla.“

3. Ustanovení 6 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci mladší 18 let nesmí pracovat v noci. Pro účely tohoto ustanovení je „noc“ vymezena v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi. Zahrnuje dobu nejméně devíti hodin počínaje nejpозději půlnocí a konče nejdříve v 5:00 hodin.

2. Příslušný orgán může učinit výjimku z přísného dodržování omezení noční práce v případě, že:

- a) by byl narušen efektivní výcvik dotčených námořníků podle stanovených programů a rozpisů; nebo*
- b) zvláštní povaha úkolu nebo uznávaného výcvikového programu vyžaduje, aby námořníci, pro které platí výjimka, plnili úkoly v noci, a orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků rozhodne, že práce nepoškodí jejich zdraví nebo dobrý celkový stav.*

3. Zaměstnání, najmutí nebo práce námořníků mladších 18 let jsou zakázány, pokud by práce mohla ohrozit jejich zdraví nebo bezpečnost. Druhy takové práce stanoví vnitrostátní právní předpisy nebo příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků, v souladu s příslušnými mezinárodními normami.“

4. Ustanovení 13 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci nesmí pracovat na plavidle, pokud nemají lékařské osvědčení, že jsou zdravotně způsobilí k plnění svých povinností.

2. Výjimky lze povolit pouze v souladu s touto dohodou.

3. Příslušný orgán vyžaduje, aby před započítím práce na plavidle měli námořníci platné lékařské osvědčení, které dosvědčuje, že jsou zdravotně způsobilí k plnění povinností, které mají na moři provádět.

4. Aby zajistil, že lékařské osvědčení pravdivě uvádí zdravotní stav námořníků s přihlédnutím k povinnostem, které mají námořníci plnit, příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků a při řádném zohlednění platných mezinárodních pokynů předepíše povahu lékařské prohlídky a osvědčení.

5. Touto dohodou není dotčena Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 v platném znění (dále jen „STCW“). Lékařské osvědčení vydané v souladu s požadavky STCW příslušný orgán pro účely bodů 1 a 2 tohoto ustanovení přijme. Podobně je přijato lékařské osvědčení, které

splňuje podstatu těchto požadavků v případě námořníků, na které se STCW nevztahuje.

6. Lékařské osvědčení vydává řádně kvalifikovaný lékař nebo v případě osvědčení týkajícího se výhradně zraku osoba uznaná příslušným orgánem jako osoba způsobilá vydávat takové osvědčení. Lékaři musí být ve svém lékařském hodnocení při provádění lékařských prohlídek zcela odborně nezávislí.

7. Námořníci, kterým nebylo osvědčení vydáno nebo jim bylo stanoveno omezení jejich pracovní schopnosti, zejména pokud jde o dobu, oblast práce nebo plavby, dostanou příležitost nechat se ještě jednou prohlédnout jiným nezávislým lékařem nebo nezávislým lékařským rozhodovacím subjektem.

8. Každé lékařské osvědčení musí konkrétně uvádět, že:

- a) sluch a zrak dotčeného námořníka a barevné vidění v případě, že námořník má být zaměstnán ve funkcích, kde by způsobilost k provádění práce mohla být ovlivněna vadným barevným viděním, jsou uspokojivé; a
- b) není pravděpodobné, že by se zdravotní stav dotčeného námořníka v důsledku služby na moři zhoršil nebo by činil námořníka nezpůsobilým k takové službě či ohrožoval zdraví ostatních osob na palubě.

9. Pokud zvláštní povinnosti, které má dotčený námořník plnit, nebo STCW nevyžadují kratší lhůtu:

- a) je lékařské osvědčení platné nejvýše po dobu dvou let, není-li námořník mladší 18 let, v takovém případě je nejdelší doba platnosti jeden rok;
- b) osvědčení barevného vidění je platné nejvýše po dobu šesti let.

10. V naléhavých případech může příslušný orgán povolit námořníkovi pracovat bez platného lékařského osvědčení do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že:

- a) doba takového povolení nepřesáhne tři měsíce; a
- b) dotčený námořník vlastní lékařské osvědčení nedávného data, jehož platnost vypršela.

11. Pokud doba platnosti osvědčení vyprší v průběhu plavby, je osvědčení nadále platné do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že doba nepřesáhne tři měsíce.

12. Lékařské osvědčení pro námořníky pracující na plavidlech obvykle používaných k mezinárodní plavbě musí být uvedeno alespoň v angličtině.“

13. Druh lékařského vyšetření a údaje, které mají být zaznamenány v lékařském osvědčení, jsou stanoveny po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků.

14. Každý námořník se musí podrobit pravidelným lékařským vyšetřením. Členové strážní služby, kteří mají lékařské potvrzení o zdravotních problémech způsobených noční prací, musí být, je-li to možné, přeloženi na vhodné místo s denní pracovní dobou.

15. Lékařské vyšetření podle bodů 13 a 14 je prováděno bezplatně a při dodržení lékařského tajemství. Lékařská vyšetření lze provádět v rámci vnitrostátních zdravotních systémů."

5. Ustanovení 16 se nahrazuje tímto:

„Každý námořník má nárok na každoroční placenou dovolenou. Každoroční dovolená s nárokem na plat se vypočte na základě minimálně 2,5 kalendářních dnů na měsíc zaměstnání a poměrnou částí za nedokončený měsíc.

Minimální dobu placené každoroční dovolené nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou skončení pracovního poměru."

Článek 3

1. Členské státy mohou zachovat nebo zavést příznivější ustanovení, než jsou ustanovení této směrnice.

2. Provedení této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem pro snížení celkové úrovně ochrany pracovníků v oblastech působnosti této směrnice. Opatřeními přijatými k provedení této směrnice není dotčeno právo členských států a/nebo sociálních partnerů přijímat s ohledem na měnící se okolnosti právní nebo smluvní ustanovení, která se liší od ustanovení platných v okamžiku přijetí této směrnice, pokud jsou dodržovány minimální požadavky stanovené v této směrnici.

3. Používáním a/nebo výkladem této směrnice nejsou dotčeny žádné předpisy Společenství ani vnitrostátní předpisy, zvyklosti či praxe, které dotčeným námořníkům zajišťují příznivější podmínky.

4. Ustanovením normy A4.2 odstavce 5 písm. b) není dotčena zásada odpovědnosti zaměstnavatele podle článku 5 směrnice 89/391/EHS.

Článek 4

Členské státy stanoví sankce použitelné v případě porušení vnitrostátních předpisů, které byly přijaty podle této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odstrašující. Členské státy sdělí tato ustanovení Komisi do dne stanoveného v čl. 5 odst. 1 a včas jí oznámí každou následnou změnu těchto ustanovení.

Článek 5

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dvanácti měsíců od vstupu této směrnice v platnost nebo zajistí, aby sociální partneři do uvedeného dne zavedli nezbytná opatření formou dohody.

2. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem [*] [„*“ bude nahrazena datem vstupu Úmluvy o práci na moři z roku 2006 v platnost].

Článek 7

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda/předsedkyně
[...]*

PŘÍLOHA: Dohoda k Úmluvě o práci na moři z roku 2006 uzavřená mezi ECSC a EFTA

PREAMBULE

Smluvní strany

vzhledem k tomu, že Úmluva Mezinárodní organizace práce o práci na moři z roku 2006 (dále jen „úmluva“) vyžaduje od členských států, aby se přesvědčily, že ustanovení jejich právních předpisů v kontextu úmluvy dodržují základní práva na svobodu sdružování a skutečné uznání práva na kolektivní vyjednávání, vyloučení všech forem nucené nebo povinné práce, skutečný zákaz dětské práce a vyloučení diskriminace v zaměstnání a povolání;

vzhledem k tomu, že úmluva stanoví, že každý námořník má právo na bezpečné a zajištěné pracoviště, které splňuje bezpečnostní normy, na spravedlivé podmínky zaměstnání, důstojné pracovní a životní podmínky a na ochranu zdraví, lékařskou péči, sociální služby a jiné formy sociální ochrany;

vzhledem k tomu, že úmluva vyžaduje, aby členské státy v rámci své jurisdikce zajistily, aby zaměstnanecká a sociální práva námořníků stanovená v předcházejícím odstavci této preambule byla plně uplatňována v souladu s požadavky úmluvy. Není-li v úmluvě stanoveno jinak, takového uplatnění lze v praxi dosáhnout prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů, platných kolektivních smluv nebo jiných opatření;

vzhledem k tomu, že smluvní strany si přejí zaměřit pozornost na „Vysvětlivky k pravidlům a kodexu Úmluvy o práci na moři“, které stanoví formát a strukturu úmluvy;

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství (dále jen „Smlouva“), a zejména na články 137, 138 a 139 této smlouvy;

vzhledem k tomu, že čl. 139 odst. 2 Smlouvy stanoví, že dohody uzavřené na evropské úrovni lze provádět rozhodnutím Rady na návrh Komise na základě společné žádosti smluvních stran;

vzhledem k tomu, že smluvní strany tímto předkládají tuto žádost;

vzhledem k tomu, že řádným nástrojem k provedení dohody je směrnice ve smyslu článku 249 Smlouvy, která je závazná pro členské státy, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům; článek VI úmluvy umožňuje členským státům MOP provádět opatření, pokud se přesvědčily, že tato opatření jsou v podstatě rovnocenná normám úmluvy a jsou zaměřena na plné dosažení obecného předmětu a cíle úmluvy a na provedení uvedených ustanovení úmluvy. Provedení dohody formou směrnice a zásada „podstatné rovnocennosti“ stanovená v úmluvě jsou tedy zaměřeny na umožnění členským státům provádět práva a zásady způsobem stanoveným v čl. VI odst. 3 a 4 úmluvy.

se dohodly takto:

DEFINICE A ROZSAH PŮSOBNOSTI

1. Pro účely této dohody, a pokud není v příslušných ustanoveních stanoveno jinak, se:

- a) *příslušným orgánem* rozumí ministr, ministerstvo nebo jiný orgán určený členským státem jako orgán s pravomocí vydávat a vymáhat předpisy, nařízení či jiné pokyny se silou zákona ohledně předmětu dotčeného ustanovení;
- b) *hrubou prostorností* rozumí hrubá prostornost vypočtená v souladu s vyměřovacími předpisy obsaženými v příloze I Mezinárodní úmluvy o vyměřování lodí z roku 1969 nebo v případné následné úmluvě; pro pravidla spadající do působnosti prozatímního systému vyměřování prostornosti, který přijala Mezinárodní námořní organizace, znamená hrubá prostornost údaj uvedený ve sloupci POZNÁMKY mezinárodního výměrného listu (1969);
- c) *námořníkem* rozumí osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě plavidla, pro které platí tato dohoda;
- d) *pracovní smlouvou námořníka* rozumí smlouva, která obsahuje pracovní smlouvu a smluvní ustanovení;
- e) *plavidlem* rozumí plavidlo kromě plavidla plavícího se výhradně ve vnitrozemských vodách nebo vodách v rámci chráněných vod či vod k nim přiléhajících nebo oblastech, kde platí přístavní předpisy;
- f) *provozovatelem námořního plavidla* rozumí vlastník plavidla nebo jiná organizace či osoba, například správce, zástupce nebo nájemce plavidla bez posádky, která převzala odpovědnost za provoz plavidla od vlastníka a která při převzetí uvedené odpovědnosti souhlasila s převzetím povinností vyplývajících pro provozovatele námořních plavidel v souladu s touto dohodou, bez ohledu na to, zda jakákoli jiná organizace nebo jiné osoby plní některé povinnosti jménem provozovatele námořního plavidla.

2. Není-li v této dohodě výslovně stanoveno jinak, vztahuje se dohoda na všechny námořníky.

3. V případě pochyb o tom, zda má být určitá kategorie osob považována za námořníky pro účely této dohody, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků. V této souvislosti je nutné řádně zohlednit usnesení 94. (námořního) zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce týkající se informací o profesních skupinách.

4. Není-li v této dohodě výslovně stanoveno jinak, vztahuje se tato dohoda na všechna plavidla ve veřejném nebo soukromém vlastnictví, která se běžně účastní obchodní činnosti, kromě plavidel, která provozují rybolov a podobné činnosti, a plavidel tradičně stavěných jako arabské plachetnice nebo džunky. Tato dohoda se nevztahuje na válečné lodi nebo pomocná námořní válečná plavidla.

5. V případě pochyb o tom, zda se tato dohoda vztahuje na plavidlo nebo určitou kategorii plavidel, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků.

PRAVIDLA A NORMY

HLAVA 1. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA NÁMOŘNÍKY PŘI PRÁCI NA PLAVIDLE

Pravidlo 1.1 – Minimální věk

1. Na plavidle nesmí být zaměstnána, najata ani nesmí pracovat žádná osoba, která nedosáhla minimálního věku.
2. Vyšší minimální věk se požaduje za okolností stanovených v této dohodě.

Norma A1.1 – Minimální věk

Minimální věk upravuje směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 1.2 – Lékařské osvědčení

Lékařská osvědčení upravuje směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 1.3 – Výcvik a kvalifikace

1. Námořníci nesmí pracovat na plavidle, nejsou-li vycvičeni nebo nemají-li osvědčení o způsobilosti nebo jiné kvalifikaci k plnění svých povinností.
2. Námořníci nesmí pracovat na plavidle, pokud úspěšně nedokončili výcvik v oblasti osobní bezpečnosti na palubě plavidla.
3. Výcvik a osvědčení v souladu s povinnými nástroji, které přijala Mezinárodní námořní organizace, se považují za výcvik a osvědčení splňující požadavky odstavců 1 a 2 tohoto pravidla.

HLAVA 2. PODMÍNKY ZAMĚSTNÁNÍ

Pravidlo 2.1 – Pracovní smlouvy námořníků

1. Podmínky pracovního poměru námořníka musí být stanoveny přímo nebo odkazem v jasné písemné a právně vymahatelné pracovní smlouvě a musí být v souladu s normami uvedenými v této dohodě.
2. Pracovní smlouvu námořníka námořník uzavírá za podmínek, které zaručují, že námořník bude mít možnost prostudovat podmínky smlouvy a vyžádat si k nim poradenství a svobodně je před podpisem akceptovat.
3. V rozsahu slučitelném s vnitrostátním právem a praxí členského státu se má za to, že pracovní smlouvy námořníků zahrnují všechny platné kolektivní smlouvy.

Norma A2.1 – Pracovní smlouvy námořníků

1. Každý členský stát přijme právní předpisy, které budou vyžadovat, aby plavidla, která plují pod jeho vlajkou, splňovala tyto požadavky:
 - a) námořníci pracující na plavidle, které pluje pod jeho vlajkou, musí mít pracovní smlouvu námořníka podepsanou námořníkem i provozovatelem námořního plavidla nebo zástupcem provozovatele námořního plavidla (nebo v případě, že námořníci

nejsou zaměstnanci, doklad o smluvních nebo podobných ujednáních), která jim zajišťuje důstojné pracovní a životní podmínky na palubě plavidla v souladu s touto dohodou;

- b) námořníci, kteří podepisují pracovní smlouvu námořníka, dostanou možnost před podpisem smlouvu prostudovat a vyžádat si k ní poradenství, a poskytnou se jim i další podmínky nutné k zajištění toho, že smlouvu uzavřou svobodně a s dostatečným porozuměním svým právům a odpovědnostem;
- c) provozovatel námořního plavidla a dotčený námořník musí mít každý jeden podepsaný originál pracovní smlouvy námořníka;
- d) přijmou se opatření, která zajistí, aby námořníci včetně velitele plavidla mohli na palubě snadno získat jasné informace o podmínkách jejich pracovního poměru a aby takové informace včetně stejnopisu pracovních smluv námořníků byly k dispozici k nahlédnutí úředníkům příslušného orgánu včetně orgánů v přístavech, které má plavidlo navštívit; a
- e) námořníci obdrží dokument, který obsahuje záznam o jejich zaměstnání na palubě plavidla.

2. V případě, že celou pracovní smlouvu námořníka nebo její část tvoří kolektivní smlouva, musí být stejnopis uvedené smlouvy na palubě plavidla. V případě, že jazykem pracovní smlouvy námořníka a případně platné kolektivní smlouvy není angličtina, musí být níže uvedené dokumenty k dispozici i v angličtině (kromě plavidel na vnitrostátních plavbách):

- a) stejnopis standardního formuláře smlouvy; a
- b) části kolektivní smlouvy, které podléhají státní přístavní inspekci.

3. Dokument uvedený v odst. 1 písm. e) této normy neobsahuje žádné prohlášení o kvalitě práce námořníků nebo o jejich mzdách. Formu dokumentu, údaje, které mají být zapsány, a způsob, jakým mají být tyto údaje zapsány, určí vnitrostátní právo.

4. Každý členský stát přijme právní předpisy, jež určí údaje, které upřesňují záležitosti, jež mají být začleněny do všech pracovních smluv námořníků upravených jeho vnitrostátním právem. Pracovní smlouvy námořníků musí ve všech případech obsahovat tyto údaje:

- a) celé jméno námořníka, datum narození nebo věk a místo narození;
- b) jméno a adresu provozovatele námořního plavidla;
- c) místo a datum uzavření pracovní smlouvy námořníka;
- d) funkci, ve které je námořník zaměstnán;
- e) výši mzdy námořníka nebo případně vzorec pro její výpočet;
- f) výše každoroční placené dovolené nebo případně vzorec pro její výpočet;
- g) ukončení smlouvy a podmínky tohoto ukončení, včetně těchto:

- i) pokud byla smlouva uzavřena na dobu neurčitou, podmínky opravňující každou ze stran k jejímu ukončení a požadovanou výpovědní lhůtu, která nesmí být pro provozovatele námořního plavidla kratší než pro námořníka;
 - ii) pokud byla smlouva uzavřena na dobu určitou, datum stanovené pro konec platnosti smlouvy; a
 - iii) pokud byla smlouva uzavřena na určitou plavbu, přístav určení a dobu, která musí po příplutí uplynout před propuštěním námořníka;
- h) příspěvky na zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, které má námořníkovi poskytnout provozovatel námořního plavidla;
 - i) nárok námořníka na repatriaci;
 - j) případně odkaz na kolektivní smlouvu; a
 - k) veškeré ostatní údaje požadované vnitrostátním právem.

5. Každý členský stát přijme právní předpisy, které stanoví minimální výpovědní lhůty námořníků a provozovatelů námořních plavidel pro předčasné ukončení pracovní smlouvy námořníka. Délka těchto minimálních lhůt se určí po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků, avšak nesmí být kratší než sedm dnů.

6. Výpověď v kratší než minimální výpovědní lhůtě lze dát za okolností uznaných podle vnitrostátních právních předpisů nebo platných kolektivních smluv za okolností odůvodňující ukončení pracovní smlouvy s kratší výpovědní lhůtou či bez ní. Při určování uvedených okolností každý členský stát zajistí, aby byla zohledněna potřeba námořníka ukončit bez postihu pracovní smlouvu v kratší výpovědní lhůtě či bez ní z vážných rodinných či jiných naléhavých důvodů.

Pravidlo 2.3 – Pracovní doba a doba odpočinku

Pracovní dobu a dobu odpočinku námořníků upravuje směrnice Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 2.4 – Nárok na dovolenou

1. Každý členský stát vyžaduje, aby námořníci zaměstnaní na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou, měli každoroční placenou dovolenou za vhodných podmínek v souladu s touto dohodou a směrnicí Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

2. Námořníci dostanou dovolenou na pevnině na zotavenou a v souladu s provozními požadavky své funkce.

Pravidlo 2.5 – Repatriace

1. Námořníci mají právo na bezplatnou repatriaci.

2. Každý členský stát vyžaduje, aby plavidla, která plují pod jeho vlajkou, poskytla finanční záruky zajišťující řádnou repatriaci námořníků.

Norma A2.5 – Repatriace

1. Každý členský stát zajistí, aby námořníci na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou, měli nárok na repatriaci za těchto okolností:

- a) pokud pracovní smlouvy námořníků skončí v době, kdy jsou v zahraničí;
- b) pokud pracovní smlouvu námořníka ukončí:
 - i) provozovatel námořního plavidla; nebo
 - ii) námořník z oprávněných důvodů; a také
- c) pokud již námořníci nejsou schopni plnit své povinnosti podle své pracovní smlouvy nebo nelze očekávat, že budou tyto povinnosti plnit za specifických okolností.

2. Každý členský stát zajistí, aby jeho právní předpisy nebo jiná opatření nebo kolektivní smlouvy obsahovaly vhodná ustanovení, která stanoví:

- a) okolnosti, za kterých mají námořníci nárok na repatriaci v souladu s odst. 1 písm. b) a c) této normy;
- b) maximální trvání období služby na plavidle, po kterých má námořník nárok na repatriaci – tato období musí být kratší než 12 měsíců; a
- c) přesné nároky, které přiznají provozovatelé námořních plavidel na repatriaci, včetně nároků týkajících se místa určení repatriace, způsobu dopravy, druhů hrazených výdajů a jiných opatření, která musí provozovatelé námořních plavidel přijmout.

3. Každý členský stát zakáže provozovatelům námořních plavidel, aby požadovali, aby námořníci na počátku svého pracovního poměru platili zálohy na náklady repatriace, a aby vymáhali náklady repatriace z mezd nebo jiných nároků námořníků kromě případů, kdy je v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo jinými opatřeními nebo platnými kolektivními smlouvami zjištěno, že námořník závažně porušil své povinnosti vyplývající z pracovního poměru.

4. Vnitrostátními právními předpisy nejsou dotčena žádná práva provozovatelů námořních plavidel na vymáhání nákladů repatriace v rámci smluvních ujednání s třetí stranou.

5. Pokud provozovatel námořního plavidla nepřijme opatření nebo neuhradí náklady ohledně repatriace námořníků, kteří mají na repatriaci nárok:

- a) zařídí repatriaci dotčených námořníků příslušný orgán členského státu, pod jehož vlajkou plavidlo pluje; neučiní-li tak, může stát, ze kterého mají být námořníci repatriováni, nebo stát, kterého jsou státními příslušníky, zařídít jejich repatriaci a vymáhat náklady od členského státu, pod jehož vlajkou plavidlo pluje;
- b) náklady vynaložené při repatriaci námořníků může od provozovatele námořního plavidla vymáhat členský stát, pod jehož vlajkou plavidlo pluje;

c) náklady repatriace nesmí být v žádném případě účtovány námořníkům s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 této normy.

6. S přihlédnutím k platným mezinárodním nástrojům včetně Mezinárodní úmluvy o zadržování lodí z roku 1999 může členský stát, který zaplatil náklady repatriace, zadržet plavidla dotčeného provozovatele námořního plavidla nebo žádat jejich zadržetí do okamžiku, než je provedena úhrada podle odstavce 5 této normy.

7. Každý členský stát usnadní repatriaci námořníků sloužících na plavidlech, které zastavují v jeho přístavech nebo proplouvají jeho teritoriálními či pobřežními vodami, jakož i jejich náhradu na palubě.

8. Členský stát zejména neodmítne právo repatriace žádnému námořníkovi z důvodu finanční situace provozovatele námořního plavidla nebo z důvodu neschopnosti či neochoty provozovatele námořního plavidla námořníka nahradit.

9. Každý členský stát vyžaduje, aby plavidla, která plují pod jeho vlajkou, měla na palubě a dala námořníkům k dispozici stejnopis platných vnitrostátních ustanovení o repatriaci, psaných v příslušném jazyce.

Pravidlo 2.6 – Odškodnění námořníka za ztrátu plavidla nebo ztroskotání

Námořníci mají nárok na vhodné odškodnění v případě újmy, ztráty nebo nezaměstnanosti v důsledku ztráty nebo ztroskotání plavidla.

Norma A2.6 – Odškodnění námořníka za ztrátu plavidla nebo ztroskotání

1. Každý členský stát stanoví pravidla, která zajistí, aby v každém případě ztráty nebo ztroskotání kteréhokoli plavidla provozovatel námořního plavidla zaplatil každému námořníkovi na palubě odškodnění za nezaměstnanost vyplývající z takové ztráty nebo ztroskotání.

2. Pravidly uvedenými v odstavci 1 této normy nejsou dotčena žádná jiná práva, která námořník případně má podle vnitrostátního práva dotčeného členského státu z titulu ztráty nebo újmy vyplývající ze ztráty či ztroskotání plavidla.

Pravidlo 2.7 – Posádka plavidla

Ustanovení o dostatečném, bezpečném a účelném obsazení plavidel posádkou jsou obsažena ve směrnici Rady 1999/63/ES ze dne 21. června 1999 (bude pozměněna) o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude pozměněna v souladu s přílohou A této dohody).

Pravidlo 2.8 – Profesní vývoj a rozvoj kvalifikace a příležitosti pro zaměstnání námořníků

Každý členský stát musí mít vnitrostátní politiky na podporu zaměstnanosti v námořním odvětví a na podporu profesního vývoje a rozvoje kvalifikace a větších příležitostí k zaměstnání námořníků s bydlištěm na území daného státu.

Norma A2.8 – Profesní vývoj a rozvoj kvalifikace a příležitosti pro zaměstnání námořníků

1. Každý členský stát musí mít vnitrostátní politiky na podporu profesního vývoje a rozvoje kvalifikace a příležitostí k zaměstnání námořníků, aby pro námořní odvětví zajistil stabilní a kvalifikované pracovní síly.
2. Cílem politik uvedených v odstavci 1 této normy je pomoci námořníkům, aby zvýšili své schopnosti, kvalifikaci a příležitosti k získání zaměstnání.
3. Každý členský stát po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků stanoví jasné cíle pro odborné vedení, vzdělávání a výcvik námořníků, jejichž povinnosti na palubě plavidla se týkají především bezpečného provozu a plavby plavidla, včetně průběžného výcviku.

HLAVA 3. UBYTOVÁNÍ, REKREAČNÍ ZAŘÍZENÍ, POTRAVINY A STRAVOVÁNÍ

Norma A3.1 – Ubytovací a rekreační zařízení

1. Plavidla pravidelně zajiždějící do přístavů s výskytem moskytů musí být zařízena vhodným vybavením dle požadavků příslušného orgánu.
2. Na palubě musí být všem námořníkům k dispozici vhodná zařízení pro rekreaci námořníků a vybavení a služby přizpůsobené tak, aby plnily zvláštní potřeby námořníků, kteří musí žít a pracovat na plavidlech, s přihlédnutím k ustanovení o bezpečnosti a ochraně zdraví a prevenci nehod.
3. Příslušný orgán vyžaduje pravidelné kontroly na palubách plavidel prováděné velitelem nebo na základě jeho pověření, které zajistí, aby ubytování námořníků bylo čisté, řádně obyvatelné a udržované v dobrém stavu. Výsledky všech těchto kontrol musí být zaznamenávány a k dispozici k nahlédnutí.
4. V případě plavidel, kde je třeba bez jakékoli diskriminace brát v úvahu zájmy námořníků s různými a odlišnými náboženskými a sociálními zvyklostmi, může příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků povolit spravedlivě uplatněné odchylky od této normy za podmínky, že tyto odchylky nepovedou k horšímu stavu zařízení, než jaký by vyplýval z uplatnění této normy.

Pravidlo 3.2 – Potraviny a stravování

1. Každý členský stát zajistí, aby plavidla, která plují pod jeho vlajkou, měla na palubě a podávala potraviny a pitnou vodu vhodné jakosti, nutriční hodnoty a množství, přiměřeně pokrývající požadavky na plavidle a respektující odlišné kulturní a náboženské prostředí.
2. Námořníci na palubě plavidla dostávají po dobu svého pracovního poměru potraviny zdarma.
3. Námořníci zaměstnaní jako lodní kuchaři s odpovědností za přípravu potravin musí být pro svou funkci na plavidle školeni a kvalifikováni.

Norma A3.2 – Potraviny a stravování

1. Každý členský stát přijme právní předpisy nebo jiná opatření, aby stanovil minimální normy množství a jakosti potravin a pitné vody a stravovací normy platné pro jídla podávaná

námořníkům na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou, a realizuje vzdělávací činnost, aby podpořil informovanost o normách uvedených v tomto odstavci a jejich provádění.

2. Každý členský stát zajistí, aby plavidla, která plují pod jeho vlajkou, splňovala tyto minimální normy:

- a) zásoby potravin a pitné vody, s ohledem na počet námořníků na palubě, jejich náboženské požadavky a kulturní zvyklosti týkající se stravování a s ohledem na dobu trvání a povahu plavby, musí být vhodné z hlediska množství, výživové hodnoty, jakosti a různorodosti;
- b) organizace a vybavení stravovacího oddělení umožňuje, aby byla námořníkům poskytována vhodná, různorodá a výživná jídla připravená a podávaná za hygienických podmínek; a
- c) pracovníci stravování musí být řádně vzděláni nebo školeni pro své funkce.

3. Provozovatelé námořních plavidel zajistí, aby námořníci, kteří jsou najati na plavidlo jako lodní kuchaři, byli školení, kvalifikovaní a způsobilí pro funkci v souladu s požadavky stanovenými v právních předpisech dotčeného členského státu.

4. Požadavky podle odstavce 3 této normy zahrnují absolvování výcvikového kursu schváleného nebo uznaného příslušným orgánem, který zahrnuje praktické vaření, hygienu potravin a osobní hygienu, skladování potravin, řízení skladu a ochranu životního prostředí a bezpečnost a ochranu zdraví ve stravování.

5. Na plavidlech s předepsanou velikostí posádky menší než deset osob, u kterých nemusí příslušný orgán vzhledem k počtu posádky nebo způsobu plavby požadovat, aby byl na palubě plně kvalifikovaný kuchař, musí být každá osoba zpracovávající potraviny v lodní kuchyni vzdělána nebo školená v oblastech týkajících se hygieny potravin a osobní hygieny a zpracování a skladování potravin na palubě plavidla.

6. Je-li to výjimečně nezbytné, může příslušný orgán udělit výjimku povolující ne zcela kvalifikovanému kuchaři službu na specifikovaném plavidle po specifikovanou omezenou dobu do příštího vhodného přístavu, kde plavidlo staví, nebo na dobu nepřesahující jeden měsíc, pokud daná osoba, které je výjimka povolena, je vzdělána nebo školená v oblastech týkajících se hygieny potravin a osobní hygieny a zpracování a skladování potravin na palubě plavidla.

7. Příslušný orgán požaduje časté zdokumentované kontroly na palubě plavidel prováděné velitelem nebo na základě jeho pověření, zaměřené na:

- a) zásoby potravin a pitné vody;
- b) všechny prostory a vybavení užívané ke skladování a manipulaci s potravinami a pitnou vodou; a
- c) lodní kuchyni a jiné prostory k přípravě a podávání jídel.

8. Jako lodní kuchař nesmí být zaměstnán, najat ani pracovat námořník mladší 18 let.

HLAVA 4. OCHRANA ZDRAVÍ, ZDRAVOTNÍ PÉČE, SOCIÁLNÍ SLUŽBY A SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ

Pravidlo 4.1 – Lékařská péče na palubě plavidla a na pevnině

1. Každý členský stát zajistí, aby pro všechny námořníky na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou, platila při jejich práci na palubě plavidla vhodná opatření na ochranu jejich zdraví a aby námořníci měli přístup k rychlé a přiměřené lékařské péči.
2. Každý členský stát zajistí, aby námořníci na palubě plavidel na jeho území, kteří potřebují okamžitou lékařskou péči, měli přístup do zdravotnických zařízení členského státu na pevnině.
3. Požadavky na ochranu zdraví a lékařskou péči na palubě zahrnují normy opatření, které mají námořníkům zajistit ochranu zdraví a lékařskou péči pokud možno srovnatelnou s ochranou a péčí, která je obecně k dispozici pracovníkům na pevnině.

Norma A4.1 – Lékařská péče na palubě plavidla a na pevnině

1. Každý členský stát zajistí, aby byla přijata opatření pro zabezpečení ochrany zdraví a lékařské péče, včetně nezbytné stomatologické péče pro námořníky pracující na plavidle, které pluje pod jeho vlajkou, a tato opatření:

- a) zajistí, aby byla na námořníky uplatňována obecná ustanovení o ochraně zdraví při práci a lékařské péči podle jejich povinností, jakož i zvláštní ustanovení specifická pro práci na palubě plavidla;
- b) zajistí, aby byla námořníkům poskytnuta ochrana zdraví a lékařská péče, pokud možno srovnatelná s ochranou a péčí, která je obecně k dispozici pracovníkům na pevnině, včetně rychlé dostupnosti nezbytných léčiv, lékařskému vybavení a zařízení pro diagnostiku a léčbu a k lékařským informacím a odborným znalostem;
- c) oprávní námořníky k neprodlené návštěvě kvalifikovaného lékaře nebo stomatologa v přístavu, kde plavidlo stává, pokud je to možné;
- d) nejsou omezena na léčbu nemocných nebo zraněných námořníků, ale zahrnují opatření preventivní povahy, jako jsou programy podpory zdraví a zdravotního vzdělávání.

2. Příslušný orgán stanoví standardní formulář lékařské zprávy, který používají velitelé plavidel a příslušný zdravotnický personál na pevnině a na palubě. Vyplněný formulář a jeho obsah se považují za důvěrné a používají se pouze jako pomůcka při léčbě námořníků.

3. Každý členský stát přijme právní předpisy, jež stanoví požadavky pro zařízení lůžkové a lékařské péče na palubě a na vybavení a výcvik na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou.

4. Vnitrostátní právní předpisy stanoví minimálně tyto požadavky:

- a) všechna plavidla musí mít na palubě lékárníčku, zdravotnické vybavení a lékařskou příručku, jejichž specifika předepíše a pravidelně kontroluje příslušný orgán; vnitrostátní požadavky se stanoví s přihlédnutím k druhu plavidla, počtu osob na

palubě a povaze, místu určení a trvání plavby a příslušným vnitrostátním a mezinárodním doporučeným zdravotním normám;

- b) plavidla převážející 100 či více osob, kterých se obvykle užívá pro mezinárodní plavby trvající déle než 72 hodin, musí mít na palubě kvalifikovaného lékaře, který odpovídá za lékařskou péči; vnitrostátní právní předpisy také určí, která další plavidla musí mít na palubě lékaře, mimo jiné s přihlédnutím ke skutečnostem, jako jsou délka, povaha a podmínky plavby a počet námořníků na palubě;
- c) plavidla, která nemají na palubě žádného lékaře, musí mít na palubě alespoň jednoho námořníka, který je v rámci svých obvyklých povinností pověřen lékařskou péčí a podáváním léčiv, nebo alespoň jednoho námořníka na palubě způsobilého poskytovat první pomoc; osoby pověřené lékařskou péčí na palubě, které nejsou lékaři, musí mít úspěšně dokončený výcvik lékařské péče, který splňuje požadavky Mezinárodní úmluvy o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 v platném znění (dále jen „STCW“); námořníci určení k poskytování zdravotnické první pomoci musí mít úspěšně dokončený výcvik první pomoci, který splňuje požadavky STCW; vnitrostátní právní předpisy určí požadovanou úroveň schváleného výcviku, mimo jiné s přihlédnutím ke skutečnostem, jako jsou délka, povaha a podmínky plavby a počet námořníků na palubě; a
- d) příslušný orgán předem určeným systémem zajistí, aby bylo pro plavidla na moři 24 hodin denně k dispozici lékařské poradenství prostřednictvím rádia nebo družice, včetně poradenství specialistů; lékařské poradenství včetně předávání lékařských zpráv prostřednictvím rádia nebo družice mezi plavidlem a poradci na pevnině je bezplatně k dispozici všem plavidlům bez ohledu na to, pod kterou vlajkou plují.

Pravidlo 4.2 – Odpovědnost provozovatelů námořních plavidel

1. Každý členský stát zavede pro plavidla, která plují pod jeho vlajkou, opatření, která zajistí námořníkům zaměstnaným na těchto plavidlech právo na materiální pomoc a podporu ze strany provozovatele námořního plavidla, pokud jde o finanční důsledky nemoci, úrazu nebo úmrtí, ke kterým došlo v době, kdy sloužili v rámci pracovní smlouvy námořníka, nebo v důsledku jejich pracovního poměru na základě takové smlouvy.

2. Toto pravidlo neovlivní žádné jiné právní opravné prostředky, které může námořník uplatnit.

Norma A4.2 – Odpovědnost provozovatelů námořních plavidel

1. Každý členský stát přijme právní předpisy, které vyžadují od provozovatelů námořních plavidel, která plují pod jeho vlajkou, aby odpovídali za ochranu zdraví a lékařskou péči pro všechny námořníky pracující na palubě těchto plavidel v souladu s těmito minimálními normami:

- a) provozovatelé námořních plavidel jsou povinni nést náklady za námořníky, kteří pracují na jejich plavidlech, vzniklé v důsledku nemoci a úrazu námořníků, ke kterým došlo ode dne nástupu do služby do dne, kdy jsou námořníci považováni za řádně repatriované, nebo ke kterým došlo v důsledku jejich pracovního poměru mezi těmito daty;

- b) provozovatelé námořních plavidel poskytnou finanční záruku, která zajistí odškodnění v případě úmrtí nebo dlouhodobé pracovní neschopnosti námořníků v důsledku pracovního úrazu, nemoci z povolání nebo pracovního rizika v souladu s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů, pracovní smlouvy námořníka nebo kolektivní smlouvy;
- c) provozovatelé námořních plavidel jsou povinni nést náklady lékařské péče, včetně léčby a zajištění nezbytných léčiv a terapeutických pomůcek, a stravování a ubytování mimo domov, dokud se nemocný nebo zraněný námořník neuzdraví, nebo dokud nemoc nebo pracovní neschopnost nejsou prohlášeny za trvalé; a
- d) provozovatelé námořních plavidel jsou povinni uhradit náklady na pohřeb v případě úmrtí, ke kterému došlo na palubě nebo na pevnině během doby pracovního poměru námořníka.

2. Vnitrostátní právní předpisy mohou omezit povinnost provozovatele námořního plavidla hradit náklady lékařské péče a stravování a ubytování na dobu, která není kratší než 16 týdnů ode dne úrazu nebo počátku nemoci.

3. Pokud nemoc nebo úraz vede k pracovní neschopnosti, je provozovatel námořního plavidla povinen:

- a) vyplácet plnou mzdu po dobu, kdy nemocný nebo zraněný námořník zůstane na palubě nebo dokud nebude námořník repatriován v souladu s touto dohodou; a
- b) vyplácet mzdu v plné nebo částečné výši v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo podle ustanovení kolektivní smlouvy od okamžiku, kdy je námořník repatriován nebo vyloděn, do jeho uzdravení nebo, pokud k tomu dojde dříve, než získá nárok na peněžní dávky podle právních předpisů dotčeného členského státu.

4. Vnitrostátní právní předpisy mohou omezit povinnost provozovatele námořního plavidla vyplácet plnou nebo částečnou mzdu námořníkovi, který již není na palubě, na dobu, která není kratší než 16 týdnů ode dne úrazu nebo počátku nemoci.

5. Vnitrostátní právní předpisy mohou provozovatele námořního plavidla osvobodit od odpovědnosti za:

- a) úraz, ke kterému nedošlo při službě na plavidle;
- b) úraz nebo nemoc v důsledku úmyslného nesprávného jednání nemocného, zraněného nebo zemřelého námořníka; a
- c) nemoc nebo oslabení úmyslně zamlčené v okamžiku uzavření pracovní smlouvy.

6. Vnitrostátní právní předpisy mohou provozovatele námořního plavidla osvobodit od povinnosti hradit náklady lékařské péče, stravování a ubytování a náklady na pohřeb v míře, v jaké tuto odpovědnost převezmou státní orgány.

7. Provozovatelé námořních plavidel nebo jejich zástupci přijmou opatření na ochranu majetku zanechaného na palubě nemocným, zraněným nebo zemřelým námořníkem a na jeho vrácení tomuto námořníkovi nebo jeho blízkým.

Pravidlo 4.3 – Bezpečnost a ochrana zdraví a předcházení nehodám

1. Každý členský stát zajistí, aby byla námořníkům na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou, poskytnuta ochrana zdraví při práci a aby na palubě plavidla žili, pracovali a vzdělávali se v bezpečném a hygienickém prostředí.
2. Každý členský stát vypracuje a vyhlásí vnitrostátní pokyny pro řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na palubách plavidel, která plují pod jeho vlajkou, po konzultaci s organizacemi zastupujícími provozovatele námořních plavidel a námořníky a s ohledem na platné kodexy, pokyny a normy doporučené mezinárodními organizacemi, vnitrostátní správou a námořními organizacemi.
3. Každý členský stát přijme právní předpisy a jiná opatření, která řeší otázky uvedené v této dohodě s ohledem na příslušné mezinárodní nástroje, a stanoví normy pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci a předcházení nehodám na plavidlech, která plují pod jeho vlajkou.

Norma A4.3 – Bezpečnost a ochrana zdraví při práci a předcházení nehodám

1. Právní předpisy a jiná opatření přijatá v souladu s pravidlem 4.3 odst. 3 obsahují tato témata:

- a) přijetí a účinné provádění a prosazování politik a programů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na plavidlech, která plují pod vlajkou daného členského státu, včetně hodnocení rizik a výcviku a školení námořníků;
- b) na palubě realizované programy prevence pracovních nehod, úrazů a nemocí z povolání, pro trvalé zlepšování bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, které zahrnují zástupce námořníků a všechny ostatní osoby zúčastněné na provádění programů, s ohledem na preventivní opatření, včetně řízení technického zpracování a designu, nahrazování procesů a postupů pro kolektivní a individuální úkoly a užívání osobních ochranných prostředků; a
- c) požadavky na kontrolu, hlášení a nápravu nebezpečných podmínek a vyšetřování a hlášení pracovních nehod na palubě.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 této normy:

- a) zohledňují příslušné mezinárodní nástroje, které se zabývají ochranou zdraví a bezpečností při práci obecně a se specifickými riziky, a upravují všechny záležitosti související s předcházením pracovním nehodám, úrazům a nemocem z povolání, které se mohou týkat práce námořníků, a zejména těm, které jsou specifické pro zaměstnání na moři;
- b) specifikují povinnosti velitele nebo osoby určené velitelem nebo obou těchto osob, aby převzali specifickou odpovědnost za provádění a dodržování lodní politiky a programu bezpečnosti a ochrany zdraví při práci; a
- c) specifikují oprávnění námořníků na plavidle jmenovaných nebo vybraných za zástupce pro bezpečnost k účasti na schůzích lodního výboru pro bezpečnost. Tento výbor je zřízen na palubě plavidla, na kterém je pět nebo více námořníků.

3. Právní předpisy a jiná opatření uvedené v pravidle 4.3 odst. 3 jsou předmětem pravidelného přezkumu po konzultaci s organizacemi zastupujícími provozovatele námořních plavidel a námořníky a v případě nutnosti jsou revidovány tak, aby zohledňovaly změny technologie a výzkum v zájmu trvalého zlepšování politik a programů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a zajištění bezpečného pracovního prostředí pro námořníky na plavidlech, která plují pod vlajkou daného členského státu.

4. Dodržování požadavků platných mezinárodních nástrojů ohledně přijatelných úrovní rizik na pracovišti na palubě plavidla a vývoj a provádění lodních politik a programů bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se považuje za plnění požadavků této dohody.

5. Příslušný orgán zajistí, aby:

- a) pracovní nehody, úrazy a nemoci z povolání byly dostatečným způsobem hlášeny;
- b) byly vedeny, analyzovány a zveřejňovány komplexní statistické údaje o takových nehodách a nemocech a aby po nich v případě potřeby následoval výzkum obecných trendů a zjištěných rizik; a
- c) byly pracovní nehody vyšetřovány.

6. Hlášení a vyšetřování záležitostí týkajících se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci má být organizováno tak, aby byla zajištěna ochrana osobních údajů námořníků.

7. Příslušný orgán spolupracuje s organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků, aby upozornil všechny námořníky na konkrétní rizika na palubě plavidel, například vyvěšováním úředních oznámení obsahujících příslušné pokyny.

8. Příslušný orgán vyžaduje, aby provozovatelé námořních plavidel, kteří provádí hodnocení rizik související s bezpečností a ochranou zdraví při práci, využívali vhodné statistické údaje ze svých plavidel a obecné statistické údaje poskytované příslušným orgánem.

Pravidlo 4.4 – Přístup k zařízením sociální vybavenosti, která jsou umístěna na pevnině

Každý členský stát zajistí, aby zařízení sociální vybavenosti, která jsou umístěna na pevnině, pokud existují, byla snadno přístupná. Členský stát také v určených přístavech podpoří rozvoj zařízení sociální vybavenosti, aby námořníkům na plavidlech v těchto přístavech zajistil vhodná zařízení a služby sociální vybavenosti.

Norma A4.4 – Přístup k zařízením sociální vybavenosti, která jsou umístěna na pevnině

1. V případě, že na jeho území existují zařízení sociální vybavenosti, vyžaduje každý členský stát, aby byla k dispozici pro využití všem námořníkům bez ohledu na jejich státní příslušnost, rasu, barvu pleti, pohlaví, náboženství, politické názory nebo sociální původ a bez ohledu na stát vlajky plavidla, na kterém jsou zaměstnáni, najati nebo pracují.

2. Každý členský stát podpoří rozvoj zařízení sociální vybavenosti ve vhodných přístavech své země a po konzultaci s organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků určí, které přístavy mají být považovány za vhodné.

3. Každý členský stát povzbuzuje zřizování sociálních rad, které pravidelně kontrolují zařízení a služby sociální vybavenosti, aby zajistily jejich vhodnost s ohledem na změny potřeb námořníků vyplývající z technického, provozního a jiného vývoje v námořním odvětví.

HLAVA 5. ZAJIŠTĚNÍ SOULADU A PROSAZOVÁNÍ

Pravidlo 5.1.5 – Postupy projednání stížnosti na plavidle

1. Každý členský stát vyžaduje, aby plavidla, která plují pod jeho vlajkou, měla zavedena postupy pro spravedlivé, účinné a rychlé řešení stížností námořníků na údajné porušování požadavků úmluvy (včetně práv námořníků).

2. Každý členský stát zakáže a trestá jakoukoli formu viktimizace námořníka za podání stížnosti.

3. Ustanoveními tohoto pravidla nejsou dotčena práva námořníka žádat o nápravu prostřednictvím všech právních prostředků, které považuje za vhodné.

Norma A5.1.5 – Postupy projednání stížnosti na plavidle

1. Aniž je dotčena jakákoli širší oblast působnosti, kterou mohou stanovit vnitrostátní právní předpisy nebo kolektivní smlouvy, mohou námořníci na plavidle využívat postupy k podávání stížností týkajících se jakékoli záležitosti, která údajně zakládá porušení požadavků úmluvy (včetně práv námořníků).

2. Každý členský stát zajistí, aby v jeho právních předpisech existovaly vhodné postupy projednání stížnosti na plavidle, aby byly splněny požadavky pravidla 5.1.5. Tyto postupy mají za cíl řešit stížnosti na nejnižší možné úrovni. Ve všech případech však mají námořníci právo přímo podat stížnost veliteli a pokud to považují za nutné, příslušným vnějším orgánům.

3. Postupy projednání stížnosti na plavidle zahrnují právo námořníka být během projednávání stížnosti doprovázen nebo zastoupen, jakož i ochranné prvky proti možnosti viktimizace námořníků za podání stížnosti. Termín „viktimizace“ zahrnuje veškeré činy jakékoli osoby namířené proti námořníkovi za podání stížnosti, která není zřejmě zlomyslná nebo podaná ve zlém úmyslu.

4. Kromě stejnopisu své pracovní smlouvy musí mít všichni námořníci stejnopis postupů projednání stížnosti platné na daném plavidle. Tyto informace zahrnují kontaktní údaje o příslušném orgánu státu vlajky a, pokud se liší, orgánu v zemi bydliště námořníků, a jméno osoby nebo osob na palubě plavidla, kteří mohou námořníkům důvěrně poskytnout nestranné poradenství ve věci jejich stížnosti a jinak jim pomoci v postupech projednání stížnosti, které jsou námořníkům k dispozici na plavidle.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Po případné změně kteréhokoli ustanovení Úmluvy o práci na moři z roku 2006, a pokud to požaduje kterákoli ze smluvních stran této dohody, se přezkoumá uplatňování této dohody.

Sociální partneři uzavírají tuto dohodu s podmínkou, že nevstoupí v platnost před datem vstupu v platnost Úmluvy MOP o práci na moři z roku 2006, který nastane 12 měsíců po datu,

kdy bude u Mezinárodní organizace práce registrována ratifikace alespoň 30 členů s celkovým podílem na hrubé světové prostornosti plavidel ve výši 33 procent.

Členské státy a/nebo sociální partneři mohou zachovat nebo zavést příznivější ustanovení pro námořníky, než jsou ustanovení této dohody.

Touto dohodou nejsou dotčeny žádné přísnější a/nebo zvláštní stávající právní předpisy Společenství.

Tato dohoda nemá vliv na žádné právo, zvyky nebo dohody, které poskytují příznivější podmínky pro dotčené námořníky. Např. podmínkami této dohody není dotčena směrnice Rady 1989/391 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci, směrnice Rady 92/29 o minimálních bezpečnostních a zdravotních předpisech pro zlepšení lékařské péče na palubách plavidel ani směrnice Rady 1999/63 o dohodě o úpravě pracovní doby námořníků (bude změněna v souladu s přílohou A této dohody).

Provádění této dohody není platným důvodem pro snížení obecné úrovně ochrany námořníků v oblasti působnosti dohody.

EVROPSKÁ FEDERACE PRACOVNÍKŮ V DOPRAVĚ (ETF)

SVAZ PROVOZOVATELŮ NÁMOŘNÍCH PLAVIDEL EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ (ECSA)

PŘEDSEDA VÝBORU PRO ODVĚTVOVÝ DIALOG O NÁMOŘNÍ DOPRAVĚ

V BRUSELU DNE 19. KVĚTNA 2008.

PŘÍLOHA A

ZMĚNY DOHODY O ÚPRAVĚ PRACOVNÍ DOBY NÁMOŘNÍKŮ UZAVŘENÉ DNE 30. ZÁŘÍ 1998

Sociální partneři v diskusi, která vedla k uzavření dohody k Úmluvě o práci na moři z roku 2006, prozkoumali i dohodu o úpravě pracovní doby námořníků uzavřenou dne 30. září 1998, aby ověřili, zda je v souladu s odpovídajícími ustanoveními úmluvy, a přijali případné nezbytné změny.

Sociální partneři následně přijali níže uvedené změny dohody o úpravě pracovní doby námořníků:

1. Ustanovení 1

Vkládá se nový bod 3, který zní:

„3. V případě pochyb o tom, zda má být určitá kategorie osob považována za námořníky pro účely této dohody, rozhodne tuto otázku příslušný orgán v každém členském státě po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků. V této souvislosti je nutné řádně zohlednit usnesení 94. (námořního) zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce týkající se informací o profesních skupinách.“

2. Ustanovení 2 písm. c)

Ustanovení 2 písm. c) se nahrazuje tímto:

„c) „námořníkem“ osoba, která je zaměstnána, najata či pracuje v jakémkoli postavení na palubě plavidla, pro které platí tato dohoda;“

3. Ustanovení 2 písm. d)

Ustanovení 2 písm. d) se nahrazuje tímto:

„d) „provozovatelem námořního plavidla“ vlastník plavidla nebo jiná organizace či osoba, například správce, zástupce nebo nájemce plavidla bez posádky, která převzala odpovědnost za provoz plavidla od vlastníka a která při převzetí uvedené odpovědnosti souhlasila s převzetím povinností vyplývajících pro provozovatele námořních plavidel v souladu s touto dohodou, bez ohledu na to, zda jakákoli jiná organizace nebo jiné osoby plní některé povinnosti jménem provozovatele námořního plavidla.“

4. Ustanovení 6

Ustanovení 6 se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci mladší 18 let nesmí pracovat v noci. Pro účely tohoto ustanovení je „noc“ vymezena v souladu s vnitrostátním právem a zvyklostmi. Zahrnuje dobu nejméně devíti hodin počínaje nejpozději půlnocí a konče nejdříve v 5:00 hodin.“

2. Příslušný orgán může učinit výjimku z přísného dodržování omezení noční práce v případě, že:

- a) by byl narušen efektivní výcvik dotčených námořníků podle stanovených programů a rozpisů; nebo
- b) zvláštní povaha úkolu nebo uznávaného výcvikového programu vyžaduje, aby námořníci, pro které platí výjimka, plnili úkoly v noci, a orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků rozhodne, že práce nepoškodí jejich zdraví nebo dobrý celkový stav.

3. Zaměstnání, najmutí nebo práce námořníků mladších 18 let jsou zakázány, pokud by práce mohla ohrozit jejich zdraví nebo bezpečnost. Druhy takové práce stanoví vnitrostátní právní předpisy nebo příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků, v souladu s příslušnými mezinárodními normami.“

5. Ustanovení 13

Ustanovení 13 bod 1 první věta se nahrazuje tímto:

„1. Námořníci nesmí pracovat na plavidle, pokud nemají lékařské osvědčení, že jsou zdravotně způsobilí k plnění svých povinností.

2. Výjimky lze povolit pouze v souladu s touto dohodou.

3. Příslušný orgán vyžaduje, aby před započítím práce na plavidle měli námořníci platné lékařské osvědčení, které dosvědčuje, že jsou zdravotně způsobilí k plnění povinností, které mají na moři provádět.

4. Aby zajistil, že lékařské osvědčení pravdivě uvádí zdravotní stav námořníků s přihlédnutím k povinnostem, které mají námořníci plnit, příslušný orgán po konzultaci s dotčenými organizacemi provozovatelů námořních plavidel a námořníků a při řádném zohlednění platných mezinárodních pokynů předepíše povahu lékařské prohlídky a osvědčení.

5. Touto dohodou není dotčena Mezinárodní úmluva o normách výcviku, kvalifikace a strážní služby námořníků z roku 1978 v platném znění (dále jen „STCW“). Lékařské osvědčení vydané v souladu s požadavky STCW příslušný orgán pro účely bodů 1 a 2 tohoto ustanovení přijme. Podobně je přijato lékařské osvědčení, které splňuje podstatu těchto požadavků v případě námořníků, na které se STCW nevztahuje.

6. Lékařské osvědčení vydává řádně kvalifikovaný lékař nebo v případě osvědčení týkajícího se výhradně zraku osoba uznaná příslušným orgánem jako osoba způsobilá vydávat takové osvědčení. Lékaři musí být ve svém lékařském hodnocení při provádění lékařských prohlídek zcela odborně nezávislí.

7. Námořníci, kterým nebylo osvědčení vydáno nebo jim bylo stanoveno omezení jejich pracovní schopnosti, zejména pokud jde o dobu, oblast práce nebo plavby, dostanou příležitost nechat se ještě jednou prohlédnout jiným nezávislým lékařem nebo nezávislým lékařským rozhodovacím subjektem.

8. Každé lékařské osvědčení musí konkrétně uvádět, že:

- a) sluch a zrak dotčeného námořníka a barevné vidění v případě, že námořník má být zaměstnán ve funkcích, kde by způsobilost k provádění práce mohla být ovlivněna vadným barevným viděním, jsou uspokojivé; a
- b) není pravděpodobné, že by se zdravotní stav dotčeného námořníka v důsledku služby na moři zhoršil nebo by činil námořníka nezpůsobilým k takové službě či ohrožoval zdraví ostatních osob na palubě.

9. Pokud zvláštní povinnosti, které má dotčený námořník plnit, nebo STCW nevyžadují kratší lhůtu:

- a) je lékařské osvědčení platné nejvýše po dobu dvou let, není-li námořník mladší 18 let, v takovém případě je nejdelší doba platnosti jeden rok;
- b) osvědčení barevného vidění je platné nejvýše po dobu šesti let.

10. V naléhavých případech může příslušný orgán povolit námořníkovi pracovat bez platného lékařského osvědčení do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že:

- a) doba takového povolení nepřesáhne tři měsíce; a
- b) dotčený námořník vlastní lékařské osvědčení nedávného data, jehož platnost vypršela.

11. Pokud doba platnosti osvědčení vyprší v průběhu plavby, je osvědčení nadále platné do zastávky v dalším přístavu, kde může námořník získat lékařské osvědčení od kvalifikovaného lékaře, za předpokladu, že doba nepřesáhne tři měsíce.

12. Lékařské osvědčení pro námořníky pracující na plavidlech obvykle používaných k mezinárodní plavbě musí být uvedeno alespoň v angličtině.“

Následující věty ustanovení 13 bodu 1 a ustanovení 13 bod 2 se stávají body 13 až 15.

6. Ustanovení 16:

První věta se nahrazuje tímto:

„Každý námořník má nárok na každoroční placenou dovolenou. Každoroční dovolená s nárokem na plat se vypočte na základě minimálně 2,5 kalendářních dnů na měsíc zaměstnání a poměrnou částí za nedokončený měsíc.“